

**Μήνυμα από την 14^η Γενική Συνέλευση
του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών (CEC)
προς όλες τις Εκκλησίες-Μέλη του**

«Και νυν τι μέλλεις ; » (Πράξ. 22:16)

Από 3 έως 8 Ιουλίου 2013 στη Βουδαπέστη, εμείς οι μετασχόντες της 14^{ης} Γενικής Συνελεύσεως του Συμβουλίου Ευρωπαϊκών Εκκλησιών (CEC) συσκεφθήκαμε ως αδελφοί και αδελφές εν Χριστώ υπό τον θεματικό τίτλο «Και νυν τι μέλλεις;» (Πράξ. 22:16). Αίνους αναπέμπουμε προς τον Θεό για την ευκαιρία αυτή και εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας προς τις συγγρικές Εκκλησίες και δημόσιες Αρχές για την συγκλονιστική τους φιλοξενία και υποστήριξη του έργου μας.

Το κύριο έργο μας στη Βουδαπέστη ήταν η ανανέωση του Καταστατικού του CEC ως έκφραση της δέσμευσής μας σε μία εμβάθυνση οικουμενικής συντροφικότητας και σε μία ορατή ενότητα εν Χριστώ οι οποίες να παρέχουν κοινή μαρτυρία προς την Ευρώπη και τον κόσμο που βιώνουν επιδράσεις των κοινωνικοοικονομικών κρίσεων. Κατά καιρούς ήταν δύσκολη διαδικασία, αλλά με τη Χάρη του Θεού επιτύχαμε να αξιοποιήσουμε την υπερ-πεντηκονταετή ιστορία του CEC. Η ανανέωσή μας αντανακλά το όραμα για «*οῖνον νέον εἰς ἀσκούς καινούς, και ἀμφοῖτεροι συντηροῦνται*» (Ματθ. 9:17).

Καιρός του φυτεύσαι και καιρός του εκτίλαι το πεφυτευμένον
(Εκκλησιαστής 3:2)

Η προηγούμενη Γενική Συνέλευση, διεξαχθείσα στη Lyon της Γαλλίας το 2009, ήταν καιρός του σπείρειν την ελπίδα για ένα ανανεωμένο CEC. Στο τέλος εντατικών διαβουλεύσεων αυτής της Συνελεύσεως στη Βουδαπέστη μπορούμε να πανηγυρίσουμε την ολοκλήρωση μιας καταστατικής ανανεώσεως, με την οποία τίθενται τα θεμέλια ενός αποδοτικού και συμβαδίζοντος με την εποχή του οικουμενικού οργανισμού. Τώρα είναι ο καιρός του θερίζειν, είναι η ευκαιρία να προβλεφθεί μία αποστολή που θα τίθεται στη διακονία των ανθρώπων της Ευρώπης και του υπολοίπου κόσμου και θα ανταποκρίνεται στις πνευματικές τους ανάγκες. Ο πληθυσμός της Ευρώπης αντιμετωπίζει καταστάσεις απογνώσεως και απελπισίας και εκατομμύρια νέων ανθρώπων σε ολόκληρη την ήπειρό μας αγωνίζονται να βρουν μια θέση που θα τους ικανοποιεί μέσα στην κοινωνία. Με ταπεινότητα και χριστιανική αφοσίωση επιζητούμε να προωθήσουμε τις φωνές των πενήτων και των καταπιεσμένων, τις φωνές εκείνων οι οποίοι εξακολουθούν να περιμένουν για αποφασιστική δράση

η οποία θα αντιμετωπίζει την ανάγκη τους και τη λαχτάρα τους για ένα καλύτερο μέλλον.

Οι Εκκλησίες σε όλες τις χώρες της Ευρώπης καλούνται να συμμετάσχουν σε εντατικοποίηση των οικουμενικών σχέσεων προκειμένου να ενδυναμωθεί ο αλληλοσεβασμός μας ως αδελφών εν Χριστώ. Το Συμβούλιο Ευρωπαϊκών Εκκλησιών εξακολουθεί να αποτελεί ένα βήμα λόγου ανοικτό στη συνεργασία μεταξύ Εκκλησιών και οργανισμών-εταίρων σε ολόκληρη την ήπειρο.

Η πρόσκληση αυτή είναι και μία επαναβεβαίωση της αποστολής του CEC: να προσφέρει ευαγγελική μαρτυρία και διακονία στους ανθρώπους της Ευρώπης, όπως ήδη αναφέρεται στην *Οικουμενική Χάρτα*. Αυτό το έγγραφο του 2001, που περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οικουμενικού χαρακτήρα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, εβεβαίωσε ότι «*εργαζόμεθα προς την κατεύθυνσιν μιας ανθρωπιστικής, κοινωνικώς συνειδητοποιημένης Ευρώπης, εν τη οποία επικρατούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και αι βασικαί αξίαι της ειρήνης, της δικαιοσύνης, της ελευθερίας, της ανεκτικότητος, της συμμετοχικότητος και της αλληλεγγύης*» (Άρθρο 7).

Μεταμορφούσθε τη ανακαινώσει του νοός (Ρωμ. 12:2)

Καλούμαστε να είμαστε «πιστοί εις το Ευαγγέλιον, επιζητούντες μιαν κοινήν συνεισφοράν εις την αποστολήν της Εκκλησίας, την προστασίαν της ζωής και της ευημερίας συμπάσης της ανθρωπότητος» (Νέο Καταστατικό του CEC). Καλούμε ανθρώπους από όλες τις χριστιανικές Εκκλησίες να συστρατευθούν σε αυτή την αποστολή, προάγοντες τον σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια, την ανεξιθρησκεία και ελευθερία της πίστεως, καθώς και προσπάθειες για κοινωνική, οικονομική και περιβαλλοντική δικαιοσύνη. Προκειμένου να επιτύχουμε σε αυτή τη δέσμευση, βασιζόμαστε στη *μετά-νοια* και την εσωτερική προσωπική μεταμόρφωση εν Χριστώ Ιησού.

Η μεταμόρφωση αυτή αποτελεί επίσης μια έκκληση για αλληλεγγύη. Επαναβεβαιώνουμε τη δέσμευσή μας ως Χριστιανών στην υποδοχή του ξένου και στην προσφορά φιλοξενίας και καταλύματος στους ενδεείς. Στόχος μας είναι, επομένως, η ενδυνάμωση της χριστιανικής μαρτυρίας σε μία εκκοσμικευόμενη Ευρώπη. Δεσμευόμεθα επίσης να ανακουφίζουμε την ταλαιπωρία των καταπιεζομένων, να επιζητούμε την δικαιοσύνη, να οικοδομούμε την καταλλαγή και να καλλιεργούμε την ειρήνη. Κατ' αυτή τη χρονική περίοδο προσευχόμεθα ιδιαίτερος για τους εν τη Μέση Ανατολή αδελφούς και αδελφές μας και πάντας τους ανθρώπους.

Αναστάς ... πορεύου (Πράξεις 22:16 - 22:21)

Η ερώτηση «τι μέλλεις;» βρίσκει την απάντησή της στο ίδιο Ιερό Βιβλίο, των *Πράξεων*, με το επίταγμα «Αναστάς ... επικαλεσάμενος το όνομα αυτού [δηλ. του θεού των πατέρων ημών] ... πορεύου». Καθεαυτό το επίταγμα υπαγορεύει να μην περιμένουμε περαιτέρω, αλλά να πορευθούμε φέροντες τους καρπούς του Πνεύματος ώδε και νυν. Καθώς, λοιπόν, ανιστάμεθα και αναχωρούμε από τη Βουδαπέστη, αφήνουμε πίσω μας την έννοια της αναμονής ως υποδήλωση μιας εποχής απογνώσεως και αναποφασιστικότητας. Φέρουμε μεθ' ημών το πνεύμα της μεταμορφώσεως και πορευόμεθα επ' ελπίδι ανακαινώσεως του πνευματικού μας βίου, της οικουμενικής μας διαδρομής, της αφοσιώσεως στην ορατή ενότητα, του ήθους μας, της πολιτικής μας, και της κτίσεως απάσης. Εν τούτω εμπνεόμεθα όχι μόνον από τους εαυτούς μας αλλά και από το πνεύμα Χριστού, ο οποίος λέγει «*Ιδού καινά ποιῶ πάντα*» (Αποκάλ. 21:5).

[Μετάφρασις εκ του αγγλικού:
Δρ Νικόλαος Κ. Πετρόπουλος,
M.St., D.Phil. {Oxon.}]